MIELIPIDE

Suomalaisen kansanluonteen rikkaus on perusnegatiivisuus ja mollivoittoisuus. Jenkit hymyilköötkö. **NIMIMERKKI VÄINÖ TEKSTIVIESTISSÄÄN**

LUKIJALTA

KARI SALONEN

Metsähallituksen vastuulla ovat valtion 12 miljoonan hehtaarin maa- ja vesialueet, kirjoittaja muistuttaa.

Metsähallitus nyt tienhaarassa

Metsähallitus on saanut uuden toimitusjohtajan. Onnittelut Esa Härmälälle valinnasta!

Härmälällä on edessään suuria haasteita kahden ministeriön ohjaukseen jaetussa organisaatiossa, jonka vastuulla on valtion 12 miljoonan hehtaarin maa- ja vesialueet.

Oman draamansa on tuonut ministeriöiden ajama talousmetsien yhtiöittämisvaatimus, johon onneksi uusi maa- ja metsätalousministeri, Petteri Orpo (kok.), vihelsi aikalisän. Asia mennee jo aikataulullisista syistä seuraavan hallituksen päätettäväksi.

Aikalisää tarvitaankin, sillä vaikka yhtiöittämistä on valmisteltu jo viisi vuotta, sidosryhmiä (työntekijöitä, kansalaisjärjestöjä, ammattiyhdistyksiä, poromiehiä) ei olla kuultu. Kolme tilaisuutta viime metreillä ei ole avoimuutta.

Eduskuntakin heräsi asiaan vasta viime keväänä, mikä sinänsä ei ole ihme virkamiehistön pidettyä valmistelu tiukasti kabinettioviensa sisäpuolella.

Eduskunnan toiminta on kuitenkin epäloogista.

Toisaalta vaaditaan arvokkaan kansallisomaisuuden säilyttämistä ja toisaalta nostetaan jopa takautuvasti Metsähallituksen tuloutusvaatimuksia niin paljon, että maa-alaa eli valtion omaisuutta on jouduttu myymään. Toinen vaihtoehto olisi massiiviset avohakkuut, jotka eivät nekään ole kestävällä pohjalla.

On jo selvää, että virkamiesten ajama yhtiöittämisvaatimus ei tule komissiolta. Euroopan metsähallintojen katto-organisaation, Eustaforin, jäsenet ovat hyvin erilaisia juridisilta muodoiltaan ja ne mallit ovat avoimia myös Metsähallitukselle. Kilpailuneutraliteetti ei edes päde valtion omaisuuteen.

Metsähallitus on nyt tienhaarassa. Mikäli yhtiöittäminen hyväksytään, on Metsähallituksen tulevaisuus synkkä. Omaa toimintaa joudutaan talousvaatimusten myötä ulkoistamaan ja työpaikat häviävät, talousmetsistä tulee vain eduskunnan sahasampo ja päätökset jäävät yhtiön hallituksen sisälle. Mutta ennen kaikkea tässä menetettäisiin mahdollisuus tehdä jotain uutta.

Maailma kaipaa kipeästi innovatiivisia ratkaisuja ilmastonmuutoksen ehkäisemiseksi. Metsäteollisuus on osoittanut olevansa aikaansa edellä ymmärtäen, että ympäristö- ja ilmastonormit ovat menestystekijä, jotka luovat myös uusia työpaikkoja. Vaihtoehdot betonille, muoville, kivihiilelle ja öljylle tulevat metsistämme.

Toivotan Esa Härmälälle ja omistajaohjauksesta vastaaville ministereille, Petteri Orpolle ja Ville Niinistölle (vihr.), viisautta nähdä kokonaisvaltainen tulevaisuus Metsähallitukselle, jossa osa-optimointia ja siiloutumista puretaan, sekä rohkeutta tehdä yhteistyötä, toimia avoimesti ja käydä rakentavaa keskustelua myös sidosryhmien kanssa.

Vihreän kullan maasta voi todellakin tulla kestävän kehityksen mukainen biotalouden edelläkävijä, joka ottaa huomioon niin sosiaaliset, ekologiset kuin taloudellisetkin tavoitteet – valinta on tehtävä nyt.

Anne Bland
Vihreiden varapuheenjohtaja
Maaseutu- ja erävihreiden puheenjohtaja
Huittinen

Keskushallintoremontti välttämätön

Useat asiantuntijat suosittelevat elvytystä eli lisälainan ottoa talousongelmien hoitamiseksi. Heidän mielestään Suomen kokonaisvelkamäärä ei ole kansainvälisesti vertaillen vaarallisen suuri.

Velan suuruus on jopa toisarvoinen asia. Velkaantumisen vauhdin ja yritysten kansainvälisen kilpailukyvyn yhdistelmällä on todellista merkitystä. Nyt yritysten toimintaympäristö on liian säädeltyä ja liian suurilla veroilla ja veroluonteisilla maksuilla rasitettua.

Tämä on ongelma, johon on puututtava. Useat suuryritykset paisuvat hyvinä aikoina ja joutuvat ennemmin tai myöhemmin lakkauttamaan epäoleellisia toimintojaan. Suomikin on yritys, joka yrittää viedä tavaroita ja palveluita maailmalle, jotta elintaso säilyisi.

Euroopan unioniin liittymisen jälkeen Suomen keskushallinto virastoineen on kasvanut liian suureksi. Keskushallinnon koolla on suora yhteys pikkutarkkaan sääntelyyn, turhiin määräyksiin ja lukuisiin työaikaa vieviin raportointeihin, joiden sisältövaatimuksia muutetaan jatkuvasti.

Keskushallinnon pienentäminen on välttämätöntä, vaikka jokainen ministeriö tulee sitä vastustamaan. Puolustusvoimauudistuksen läpivieminen on erinomainen esimerkki johtamisesta. Vain vastuutettu kasvollinen johtajuus tuottaa tuloksia.

Jos yrityksen omistajat eivät usko tulevaisuuteen, he eivät investoi. Mitä silloin tapahtuu EKP:n halvalle elvytysrahalle, jota se tarjoaa EU-alueen pankeille? Se ohjautuu valtioiden velkakirjojen kautta pönkittämään julkisia rakenteita tai napinpainalluksella edistämään aasialaisia investointeja. Vanhat elvytysteoriat eivät enää päde.

Tähän saakka yhteiskunnan rakenteelliset uudistukset ovat tuottaneet enimmäkseen pettymyksiä. Pettymyksen tunne syntyy ylisuurista odotuksista, joita todellisuus ei vastaa. Näin on käynyt kunta- ja soteuudistuksissa. Kannattaisiko uudistuksia viedä pienemmissä palasissa eteenpäin?

Tälle tielle lähti ministeri Petteri Orpo (kok.), joka ehdotti maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön yhdistämistä. Hyvälle esitykselle ilmaantui heti vastustajia.

Nopeimman vastustajan tittelistä kilpailivat valiokuntien puheenjohtajat keskustan Jari Leppä ja vasemmistoliiton Martti Korhonen. Eikö valtion sekava ja kasvoton johtamisjärjestelmä ole heille vielä avautunut? Vastustuksesta huolimatta ministerin esitys on otettava seuraavaan hallitusohjelmaan.

Markku Eestilä
kansanedustaja (kok.)

Lisää kotimaista energiaa

Toisin kuin kansanedustaja Mikko Alatalo (MT 3.9) antaa ymmärtää vihreät eivät halua kivihiilen käytön lisäämistä. Päinvastoin, olemme esittäneet kymmenkohtaisen ohjelman miten kivihiilen käyttöä saadaan vähennettyä.

Vihreiden tavoitteena on päästä kivihiilestä kokonaan eroon vuoteen 2025 mennessä lisäämällä kotimaisen uusiutuvan energian osuutta.

Toimenpideohjemassa esitämme mm. energiaverotuksen vahvempaa painotusta päästöjen perusteella, metsähakkeen tuen parantamista, investointitukia voimalaitosten kattilavaihdoksiin ja biokaasuun siirtymiseen, EU:n päästökaupan korjaamista ja tuontitulleja hiilelle.

Näillä toimenpiteillä uusiutuvan energian, kuten metsähakkeen, kilpailukyky parantuisi, mikä olisi merkittävää myös kotimaisen talouden ja työllisyyden näkökulmasta.

Suurimpana syinä kivihiilen suosioon ovat hiilen maailmanmarkkinoilla rajusti laskenut hinta ja päästöoikeuksien hinnan lasku. Vaikka syyt ovatkin pääosin muualla kuin kansallisissa päätöksissä, tarvitaan tilanteen korjaamiseksi kansallista politiikkaa.

Vihreät haluavat parantaa Suomen energiaomavaraisuutta. Kotimaiseen uusiutuvaan energiaan kuten metsähakkeeseen, tuulivoimaan ja biokaasuun satsaamisen lisäksi tarvitaan lisätoimia energiatehokkuuden parantamiseksi.

Energiaomavaraisuuden nosto ei vaadi turpeenpolton lisäämistä eikä uusien koskien valjastamista tai tekoaltaiden rakentamista.

Ilahduttavaa on, että metsäenergian käyttö on kasvanut viime vuosina metsäteollisuuden ahdingosta huolimatta. Viime vuonna metsähakkeen energiakäytössä saavutettiin jälleen uusi ennätys.

Krista Mikkonen
Vihreiden varapuheenjohtaja
Joensuu

Suomessa alkanut järjestötoiminnan alasajo

Suomessa on 130 000 rekisteröityä yhdistystä, joiden tulevissa syyskokouksissa hyväksytään 2015 toimintasuunnitelma ja talousarvio, sekä valitaan uusi hallitus. Mutta nykyaikana ilmaiseen vapaaehtoistoimintaan ja yhdistyksien hallituksiin on vaikea saada uusia talkoolaisia, kaikesta pitää saada korvaus, eikä kiitos ja hyvä mieli enää riitä.

Vuosia kirkon sekä urheiluseura- ja ammattiyhdistystoiminnassa mukana olleena, yhdeksi syyksi nimeäisin vanhat jääräpäiset aktiivitoimijat. Nuoret tulokkaat eivät jaksa olla kokouksesta toiseen poljettavana, kun mitkään uudet ideat eivät mene läpi ilman vuosikausien nuoleskelua, vaikka kyse ei olisi rahasta.

Tästä pahimpana esimerkkinä 1 500 jäsenen ammattiyhdistyksen uusien talkoohenkisten alle 40-vuotiaiden puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja sihteerin ero vuoden 2014 aikana. Syynä oli yhdistyksen hallituksen koko 2000-luvun kestänyt lastentarhatouhu, jossa aikuiset ihmiset juonittelevat, valtataistelevat ja kampittelevat toisiaan, eikä positiivisilla tuloksilla tai onnistumisilla ole mitään merkitystä.

Tänäkin vuona yli miljoona suomalaista osallistuu jollakin tasolla järjestötoiminnan talkoisiin (työpanos yli miljardi euroa). Lähes kaikki pitkän linjan vapaaehtoistoimijat ovat yhdistyksestä riippumatta samaa mieltä, että suomalainen yhteiskunta on 5–10 vuoden päästä pahassa pulassa. Hyvinvointivaltiomme yksi tukiranka on vapaaehtoistyö, joka kokee talkooväen vanhetessa katastrofaalisen tuhon. Tilanteen huomaan yleisötilaisuuksien järjestysmiesten ja kahvitusta hoitavien keski-ikää katsellessa.

Nyt on viimeinen hetki tehdä järjestötoiminnassa uudistuksia: tuoda toiminta 2000-luvulle sekä antaa yhdistysten päättävissä elimissä tilaa uusille toimijoille. Jos esimerkiksi yhdistyksen puheenjohtaja ei ole löytänyt kymmenessä vuodessa itselleen jatkajaa, on puheenjohtajan arvonimi tullut tärkeämmäksi kuin yhdistyksen tulevaisuus. Monesti näkee myös tilanteita, joissa työntekijä on yhdistyksen puheenjohtaja tai hallituksen jäsen – eli itsensä esimies – ja tulokset sen mukaisia.

Yleensä ongelmana on, ettei uusia aktiivitoimijoita löydy. Te yli 50-vuotiaat pitkän linjan talkoolaiset voitte mennä peilin eteen miettimään, mitä olette tehneet väärin. Mihin yhteenkuuluvuuden tunne ja talkootyön positiivinen imago on kadonnut? Kuinka asiat voisi vielä korjata, jotta arvokas työ, kokemus ja osaaminen eivät menisi mukananne hautaan, vaan ne saataisiin jaettua uudelle sukupolvelle.

Yleisimpänä selityksenä olen kuullut, että ammattiyhdistykset, urheiluseurat, politiikka tai kirkollinen järjestötoiminta kiinnostavat vasta vanhemmalla iällä. Väite ei pidä paikkaansa, sillä 1960–1980 luvulla tätä hyvinvointiyhteiskuntaa olivat järjestötasolla rakentamassa silloiset 20–40-vuotiaat. Lisäksi nykyihmisillä on enemmän vapaa-aikaa kuin koskaan aikaisemmin.

Jarno Strengell
pääluottamusmies
kirkkovaltuutettu
Mikkeli

Edut vain jäsenille

MTK:n ajamat edut vain MTK:n jäsenille. Toiset maksavat jäsenmaksut ja toiset vain ottavat hyödyt.

Ei syödä toisten ruokapöydästä

Molli sopii Suomeen

Suomalaisen kansanluonteen rikkaus on perusnegatiivisuus ja mollivoittoisuus. Jenkit hymyilköötkö.

Väinö

Yle pelottelee

Minulle kyllä riittäisi jo tuo Yle-uutisten Natopropaganda ja Venäjällä pelottelu.

Kiitos riittää

Valio dumppaa

Valio laski tuottajiensa hintaa ja sitten vielä sotkee kotimaan markkinat. Ei kauppa myy koskaan tappiolla, edes putinjuustoja.

Valion hallinto vaihtoon

Mela Huom!

Minullakin on laskujen käsittelyaika 1,5 kuukautta, turha laittaa korkolaskua!

Nim. Korvausta odottava

Vanhat omenalajikkeet

Tietämäni mukaan, jossain on paikka, missä vaalitaan vanhoja omenapuulajikkeita?

Yhteystiedot?

Viina jakaa kansaa

Suomalaisten jakolinja kulkee selvästi vanhentuneen päihteidenkäyttökulttuurin ja raittiiden elämäntapojen välillä.

Nim. Raittiuden kierrätys

Paperisota riitti!

En hae enää mitään tukia levitän paskat säännöistä välittämättä, ei tarvi pelätä tarkastajia eikä paperisotkuja.

Irti kaikesta

Järjestelmä päättää

Hallinto jakoi aiheettomasti peruslohkon kahtia. Lohkoa ei voinut yhdistää ennalleen, koska järjestelmä ei salli jakamista ja yhdistämistä samana vuotena.

Ei nimimerkkiä

Edunvalvontaa

Palkataan bisnesmaailmasta joku isokeuhkoinen ajamaan maajussien etuja laajalla rintamalla. Siinä hommassa ei mikään ilmarinta pärjää.

Esko

Luinko oikein?

Hyvinhän meillä maajusseilla näyttää menevän ihan tutkimuksen mukaan kun suurinta osaa taloustilanne vahvistaa jaksamista.

Ei nimimerkkiä

Talonpoika kuolematon

MT tapuloiri kokoon. Olisi yksi tapa pienentää tätä surkuhupaisaa porua. Onko maalla pelkkää hameväkeä.

Karvia

Turha kierrättää

Kuinka paljon halvemmaksi maanviljelijöiden suora tuki tulisi, kun se maksettaisiin suoraan Suomesta?

Järkimaksaja

Totuus

Valio perii hinnanalennuksella sakkomaksua, joka kuuluisi lain mukaan johdon maksettavaksi.

Ei nimimerkkiä

Pro Agrian rahat

Pro Agria saa 7 milj. euroa valtionavustusta. Riittääkö tämä raha viljelijöiden auttamiseen?

Apua tarvitaan

VIERASKOLUMNI

Talouspolitiikan harharetket

Huomasin, että pitkän linjan lipposlainen realososialisti Liisa Jaakonsaari (sd.) pyrkii muovaamaan jo paitsi SDP:n, myös Keskustan poliittista linjaa. Hän povasi viime viikolla, että Keskusta irtoaa hallituksen linjasta Venäjä- ja pakotepolitiikassa.

Juha Sipilän (kesk.) eduskuntapuheen nojalla on helppo sanoa, että Liisa näkee mörköjä sielläkin, missä niitä ei ole. Kuten Sipilä totesi, pakotteiden kiristäminen on ollut vääjäämätöntä sen jälkeen, kun Venäjä on koventanut voimapolitiikkaansa ja laajentanut kriisiä.

Samaan aikaan hallitus on, varsinkin aluksi, vähätellyt pakotteiden vaikutusta Suomen talouteen. Miksi? Kun kuitenkin tiedettiin alusta alkaen, että Suomi on niiden noin puolen tusinan maan joukossa, joihin pakotteet ja vastapakotteet osuvat kovimmin. Monet toimialat – kuten maidontuotanto – ja varsinkin Itä- ja Kaakkois-Suomen maakuntien aluetaloudet joutuvat kantamaan isoimman taakan konfliktin seurauksista.

Tämän vuoden lopulla ja – riippuen pakotteiden jatkamisen tarpeesta – ehkä myös ensi vuonna Venäjän talouden heikkenemisen ja pakotekierteen vaikutukset ovat mittavampia kuin hallituksen laatiman vuoden 2015 talousarvion perusteisiin on kirjattu.

Tämäkin totuuden ja toiveiden ristiriita heikentää hallituksen yleistä uskottavuutta hoitaa Suomen talouspolitiikkaa sopimusten ja terveen talonpoikaisjärjen mukaisesti.

On opposition legitiimi tehtävä nostaa esiin näitä ongelmia eikä hyväksyä niiden vähättelyä. Maailma kun ei ole enää mikään ”fantsu” paikka – jos koskaan olikaan!

Hallitus on – jälleen kerran – rakentanut ensi vuoden budjetin liian optimistisen talousennusteen pohjalle. Valitettavasti tämä tapa on ollut järjestelmällisesti käytössä koko vaalikauden, mikä on yksi lisäsyy velkaantumiskierteeseen.

Illuusioiden päälle rakennetut budjetit ovat seuranneet toisiaan, ja nyt syksyllä on eduskunnan käsittelyyn tulossa todellisen taloustilanteen kannalta jälleen harhainen vuoden 2015 budjettiversio.

Esimerkiksi Nordean tuoreen arvion mukaan valtion ja kuntien alijäämä kasvaa ensi vuonna lähemmäs seitsemää miljardia euroa sen sijaan, että se jäisi VM:n ennakoimaan neljään ja puoleen miljardiin euroon.

Myös vuosien 2012 ja 2013 samoin kuin kuluvan vuoden 2014 osalta Suomen talouden luvut ovat todellisuudessa räikeästi poikenneet sinipunahallituksen systemaattisesta ja suorastaan vastuuttomasta ylioptimismista.

Hallitus ennusti kasvun Suomessa olevan vuonna 2012 plussalla 1,8 prosentin verran. Todellisuudessa kasvu oli prosentin miinuksella. Sama totuuden ja toiveiden ristiriita on jatkunut. Vuoden 2013 budjettinsa hallitus rakensi jälleen yhden prosentin kasvun varaan. Sen sijaan mentiin yli prosentin pakkasen puolelle.

Korjausliikkeiden tekemättömyyden vuoksi koko Suomen valtiontalouden pohja on murentumassa. Iso osa tästä turmiollisesta tilanteesta juontuu siitä, että liian monta silinterihattuista päätä on pantu pensaaseen.

Oma lukunsa on sekin, että budjettitekninen kikkailu kukoistaa tämän toiveisiin nojaavan ennustamisen rinnalla.

Vaalivuoden 2015 budjettiin tuloutetaan valtion yhtiöiden myynnistä saatuja tuloja, jotka olisi tässä tilanteessa järkevämpää käyttää lainatarpeen pienentämiseen.

Valtion eläkerahastosta siirretään VM:n esityksen mukaan enemmän varoja valtion menojen katteeksi kuin laki antaa myöten. Siispä asia hoidetaan väliaikaisella lakimuutoksella!

Talouspolitiikan harharetkistä on esimerkkejä jo aivan liikaa, jotta ne voisivat olla pelkästään sattumia. Kestävän talouspolitiikan ehto on kuitenkin se, että valtiontalouden ennustepohja on pitävällä pohjalla. Tässäkin tarvitaan uusi linja ja ote.

OLLI REHN on europarlamentaarikko.

olli.rehn@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Holhoaminen kismittää

Toimittaja **Katja Lammisen** kolumni siitä, miten Suomessa viranomaisten virkaintoisuus syö yrittäjyyttä ja käy kansalaisten terveyden päälle, on herättänyt keskustelua verkossa.

Nimimerkki Olet kaikkeni EU kirjoittaa: ”Tällaisilla EU -turhuuksilla meistä ihmisistä tehdään myös uusavuttomia ja varmaan vaikuttaa mielialaan ja terveyteenkin.”

Hänen mukaansa nettikirjoittelussa kiellot ja holhoaminen olisivat sen sijaan paikallaan, koska niissä on ”mopo karannut” jo aikoja sitten.

Tiedä mitä syöt -nimerkki hämmästelee:

”Ainoastaan se ihmetyttää, kun kuluttajia ei kiinnosta minkä maalaista viljaa leivässä tai puurossa (pakolliset pakkausmerkinnät) on...”

Päästöpurinaa Itämerestä

Itämeren tilan ja maanviljelijöiden välistä yhteyttä käsittelevä pääkirjoitus on herättänyt mielipiteitä sekä puolesta että vastaan. Pääkirjoituksessa vakuutettiin, että viljelijöillä on halua ja valmiutta tehdä edelleen työtä ravinnepäästöjen vähentämiseksi.

Nimimerkki Kyllästynyt veronmaksaja vastaa:

”Edistysmieliset viljelijätkin ovat sitä mieltä, että ympäristötuet ovat epätarkoituksenmukaisia. MTK on jahkaillut ja pelannut aikaa, mutta ala, jonka tuloista puolet tulee suoraan verovaroista ei voi olla mikään sanelija tällaisissa asioissa. Nyt asiat kuntoon! ”

Peikko-nimimerkki muistuttaa:

”Taajamista päästellään silkkaa itseään surutta vesistöihin eikä sen typpikuormituksen ’ole osoitettu aiheuttavan rehevöitymistä’, toisin kuin pelloilta tulevan kuormituksen.”

Verkkolehden kommenteissa halutaan suhteuttaa maatalouden päästöjä Suur-Helsingin alueen ihmisten tuottamaan virtsa- ja ulostemääriin, jotka ”patteroidaan reiluna kerroksena viherrakentamiseksi”. ”Mihin ne ravinteet siellä käytetään?”

Nimimerkki Tlakka kirjoittaa: ”Faktahan tietty on että vaikka tuo kaikki (Suomen typpi- ja fosforipäästöt) otettaisiin pois, niin Itämeri ei siitä pelastuisi, kun Suomen osuus itämeren kuormituksesta on jotain kymmenen prosentin luokkaa.”

Nimityksestä puitua

Vihreiden **Ville Niinistön** hyväksyntä **Esa Härmälän** pääjohtajuudelle on herättänyt verkkosivulla arvostelua tähän tapaan:

”Mikäs päällikkö Niinistö on astumaan toisen ministerin manttaalille nimitysasioissa? Villehän himoitsee nimenomaan maa- ja metsätalousministeriötä ympäristöministeriön osaksi toisin sanoen vihreiden mielivaltaiseen kontrolliin.”

LIISA YLI-KETOLA